

ת"פ 57975/01/22 - מדינת ישראל נגד ניסים ציאוש

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 57975-01-22 מדינת ישראל נ' ציאוש

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד חני שפירא

נגד

המאשימה

ניסים ציאוש ע"י ב"כ עו"ד עידן גמליאלי

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע בהכרעת הדין מיום 3.10.22, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 233(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בשתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, ובעבירות תנועה - שתי עבירות של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת לפי סעיף 54 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות") ובעבירה של אי ציות לרמזור לפי 64(ה) לתקנות. בהכרעת הדין, הנאשם זוכה מעבירה אחת של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה שיוחסה לו באישום השני מתוך שני האישומים שבכתב האישום.

2. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהכרעת הדין. בתמצית יצוין, כי הנאשם הורשע בשני אישומים. הראשון התרחש ביום 9.01.22, ולגביו נקבע כי בסמוך לשעה 08:20 נסע הנאשם בכביש מספר 1 ממזרח למערב ברכב מסוג ב.מ.וו בצבע לבן. כאשר עבר הנאשם במנהרות הראל, הבחינו בו שוטרים, אשר היו באותה העת ברכב משטרה, שפעלו לאתר את הנאשם לצורך חקירה. השוטרים החלו לנסוע אחריו, וכאשר הגיעו סמוך למחלף שער הגיא הפעילו אורות מהבהבים והחלו לכרוז לנאשם לעצור בצד הדרך. הנאשם לא שעה להוראות השוטרים והמשיך בנסיעה מהירה. השוטרת שנהגה ברכב המשטרה התקדמה והחלה לנסוע במקביל לרכב בו נהג הנאשם, תוך שהשוטרים המשיכו לכרוז לו ולהורות לו לעצור. אז, סימן הנאשם לשוטרים בניידת כי הוא עוצר ואף החל להאט את קצב נסיעתו. במקביל גם השוטרת שנהגה ברכב, החלה להאט על מנת לעצור בצד הדרך. לפתע, האיץ הנאשם את מהירות נסיעתו במטרה להימלט מהשוטרים. הוא נסע במהירות גבוהה מעל המותר, תוך כדי שהוא עבר במהירות רבה בין נתיבים ובין כלי רכב, ביצע עקיפות מסוכנות ואילץ כלי רכב לסטות ממסלולם או להאט עד כדי בלימה. בשל מהירות נסיעתו, השוטרים איבדו עמו קשר עין בתוך זמן קצר מאוד בן שניות בודדות.

3. האישום השני בו הורשע הנאשם ארע ביום 12.01.22 בסמוך לשעה 19:00, אז נסע הנאשם מביתו בראשון לציון. לאחר יציאתו מהרחוב בו הוא גר, רכב משטרה ובו שוטר כרז לו לעצור והפעיל אורות כחולים. הנאשם לא שעה לכך, והמשיך בנסיעה מהירה מאוד, מעבר למותר, ברחוב גדולי ישראל כאשר הניידת דולקת בעקבותיו. במהלך הנסיעה

חצה הנאשם צומת ברמזור אדום, ובחלוף כעשרים דקות הוא נעצר על ידי שוטרים. בהכרעת הדין נקבע, כי מעבר לקביעה כי הנאשם נהג מהר ומעל המותר וחצה צומת באור אדום במטרה לברוח מהשוטרים, לא ניתן לקבוע כי מתקיימות הנסיבות המצדיקות הרשעה בעבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, ועל כן הוא זוכה ממנה. עוד נקבע, כי גם הטענות שהנאשם חצה במנוסתו צמתים נוספים ברמזור אדום, סטה מנתיבו, בנוסעו במהירות של כ-200 קמ"ש, לא הוכחו.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם. היא עמדה על כך, שבשני האירועים, הנאשם ידע כי מדובר בשוטרים שמבקשים לעצור אותו, והוא ביקש להימלט מפניהם. בנסיבות אלו, בנסיעתו הוא היה עסוק בהימלטות ולא נתן דעתו למשתמשי הדרך ולסכנות שהוא מציב בפניהם. פוטנציאל הנזק היה אפוא גבוה מאוד, ואך במזל הסתיים האירוע ללא נפגעים בגוף.

5. ב"כ המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע משלוש וחצי שנות מאסר ועד חמש וחצי שנות מאסר, לצד ענישה נלווית ושליטת רישיון הנהיגה. באשר לנאשם עמדה ב"כ המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות רבות בעבירות רבות, ביניהן עבירות רכוש, סמים, אלימות, גם כנגד שוטרים, וכן הרשעות בעבירות תעבורה רבות, ביניהן גם נסיעה ללא רישיון נהיגה. בגין עבירות אלו נדון הנאשם פעמים מספר למאסר מאחורי סורג וברח לתקופות שונות, הארוכה שבהן למשך 58 חודשים. בשל כך היא עתרה להשתת עונש מאסר בפועל לתקופה של חמש שנים, שש שנות פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה וכן מאסר על תנאי וקנס. עוד עתרה ב"כ המאשימה לחילוט הרכב בו נהג הנאשם באירוע השני בו הוא הוא הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נסיעה במהירות מופרזת וחציית צומת ברמזור אדום.

6. מנגד, ב"כ הנאשם עמד על הנסיבות הקונקרטיות של שני האירועים בהם הורשע הנאשם. הוא טען כי שני האירועים היו ספונטניים, כשהנאשם נתקל בשוטרים וברח מהם. באירוע הראשון מדובר היה בנסיעה מהירה קצרה של שניות ספורות, שלא הביאה למרדף של ממש של השוטרים אחריו, לא הייתה כל פגיעה בכלי רכב, וכלל לא מתקיימים הנסיבות הנוספות שמצדיקות לראות בעבירות התעבורה שביצע יצירת סיכון מיוחד שמצדיק לראות את העבירה בה הורשע ברף גבוה.

7. לצורך תמיכה בטיעוני צרף ב"כ הנאשם רשימת פסקי דין, חלקם ניתנו בנסיבות חמורות יותר, ביניהם גם מקרים שהביאו לפגיעה בנפש או ברכוש, מהם עולה כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם מרצה כיום עונש של 10 חודשי מאסר בגין עבירה אחרת, שהדין בעניינה התנהל במקביל, בשל כך שהמאשימה פיצלה את הדין בעבירות השונות. במכלול הנסיבות, הוא ביקש להשית על הנאשם עונש שיחפוף את תקופת מעצרו, של כעשרה חודשים, וישית אותה בחופף לעונש המאסר שהנאשם מרצה עכשיו. ב"כ הנאשם התנגד לחילוט הרכב, שעה שמדובר באישום בו הנאשם הורשע אך בעבירות תעבורה ובעבירה של הפרעה לשוטר. זאת, מעבר לעובדה שהרכב שייך לאמו של הנאשם.

8. הנאשם ציין כי לאחר שיחררו מהמאסר הקודם הוא שינה כיוון בחייו בתמיכת בני משפחתו. הוא "לקח עצמו בידים", ועבד במקום עבודה מסודר במשך כשנה. זו הייתה לדבריו, שנה טובה מאוד עבורו והוא רוצה להמשיך בדרך זו.

דין והכרעה

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם, הם בין היתר, הגנה על שלומם ביטחונם ורכושם של המשתמשים בדרך, כמו גם, פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור, ושמירה על שלטון החוק. ניסיונות הברחה משוטרים אשר מובילים למרדפים בכבישי המדינה פוגעים קשות בביטחון הציבור, בביטחון גורמי אכיפת החוק, ומסכנים באופן משמעותי את המשתמשים בדרך. תופעה זו, אף מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי אכיפת החוק, והעדר מורא החוק (ע"פ 291/13 **איברהים נ' מדינת ישראל** (22.12.13)). במקרים של מנוסה שכזו, מרשויות החוק, הערכים החברתיים כוללים גם את יכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהעמיד עבריינים לדין (ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14)).

10. עם זאת, צודק ב"כ הנאשם כי טענה למתחם על יסוד כותרת העבירה בלבד, בהתעלם מרמת הפגיעה בערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה, לאמור מעשה העבירה הקונקרטי ותוצאותיו, חוטא לעקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה (השוו: ע"פ 2502/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.07.06); ע"פ 2206/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.11.06), ולמצוות המחוקק בסעיף 40 לחוק על סעיפיו הקטנים א', ב', ג' וט'. בצדק נטען, כי לשם קביעת מתחמי הענישה יש לקחת בחשבון מעבר לחומרת העבירה והערכים המוגנים שנפגעו, גם את מידת הפגיעה בערכים אלה והנסיבות הקשורות לביצוע העבירות.

11. במקרה זה, בכל הנוגע לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בה הורשע הנאשם באישום הראשון, מדובר במעשה עבירה ספונטני שבוצע במשך שניות מעטות. למעשה, אף לא התקיים מרדף של המשטרה אחרי הנאשם, בשל היעלמותו המהירה מטווח הראיה של השוטרים. הנאשם אמנם ברח מהשוטרים - כשכיום, לאחר שהוא הורשע בעבירת רכוש בהליך אחר בשל מעשים שעשה מספר ימים קודם לכן, ידוע גם כי הוא ידע היטב מדוע שוטרים מחפשים אחריו - כשהוא נוסע במהירות מופרזת בכביש בין עירוני וכשהוא חוצה נתיבים באופן שגרם למי מהנהגים האחרים בכביש לבלום, אך הוא לא נהג בניגוד לכיוון התנועה, ולא עבר עבירות תנועה נוספות במנוסתו. לא ניתן לשלול את הטענה כי לאחר נסיעה של מאות מטרים ספורים, הנאשם שב לנהוג כראוי.

12. השוואת מקרה זה לשם קביעת מתחם עונש הולם למקרים חמורים הרבה יותר, בהם מדובר במרדף ארוך שכלל למשל, עלייה על מדרכות, ניגוח כלי רכב, נהיגה כנגד כיוון התנועה, וכד' ותוך גרימת נזק לרכוש ואף לגוף - חוטאת לצדק ולדין ואינה מסייעת כלל לקידום משפט הוגן. עתירתה של המאשימה להשתתף עונש מאסר לתקופה של חמש שנים בנסיבות העניין, במקרה המצוי ברף התחתון של העבירה ועל סף הכניסה למקרים בהם יש לכלול התנהגות עבריינית בכביש במסגרת העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - גם לפי הנחייה מס' 2.17 של פרקליט המדינה בדבר "מדיניות התביעה בהעמדה לדין של נהגים שבנהיגתם מסכנים חיי אדם בנתיב תחבורה", כמפורט בסעיפים 13 ו-14 שבה - אינה מאפשרת התייחסות עניינית לטענות המאשימה. שכן, כאמור מדובר בעתירה לעונש שאינו עולה בקנה אחד עם הוראות הדין בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו למידת העונש, ומתעלם לחלוטין ממידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, וממדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

13. מה גם, שהמאשימה הפנתה למעשה לגזר דין אחד בלבד (לצד גזר הדין שניתן בע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** (11.11.04) אליו הפנתה, ואשר ניתן עובר לתיקון 113, כך שממילא קשה ללמוד ממנו למקרה דנן) לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם - ת"פ (מחוזי-ים) 13455-08-21 **מדינת ישראל נ' עבד אללטיף** (15.06.22). ואולם, לא זו בלבד שהיא ביקשה ללמד מגזר דין שקבע מתחם של שנתיים עד חמש שנות מאסר, על כך שבמקרה זה יש לקבוע מתחם עונש חמור הרבה יותר הנע משלוש וחצי ועד חמש שנות מאסר, מבלי שניתן הסבר מניח את הדעת על הדרך בה יש להסיק מסקנה שכזו מתוך אותו גזר דין; אלא שדווקא המקרה שנדון באותו גזר דין היה חמור הרבה יותר. באותו מקרה מדובר היה בשוהה בלתי חוקי, שנכנס לישראל לביצוע עבירות, ביצע עבירה של גניבת רכב תוך שימוש במחשב לניהול מנוע. בעקבות הגניבה התפתח מרדף משטרתי אחרי הנאשם על פני דרך לא קצרה ושארך פרק זמן משמעותי, כשלאורכו הנאשם ביצע עקיפות מסוכנות רבות, עבר קו הפרדה, נסע על השוליים, עלה על איי תנועה, נסע בניגוד לכיוון התנועה, חצה צמתים ברמזור אדום, ועוד.

14. לעומת זאת, עיון בגזרי דין במקרים שנסיבותיהם דומות למקרה זה, מלמד כי מתחם העונש ההולם תואם אכן למתחם לו טען ב"כ הנאשם - היינו, עונש מאסר לתקופה הנעה ממספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים. גם גזרי הדין שהציג ב"כ הנאשם תומכים בכך.

· ע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.01.18) נדון עינינו של נאשם אשר הורשע, בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ונסיעה נגד כיוון התנועה. כאשר הבחינו בו שוטרים, החל הנאשם בנסיעה פרועה, חצה צמתים באור אדום וגרם לרכבים לסטות ממסלולם עד אשר נעצר וניסה לברוח רגלית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, והערעור שהוגש על גזר הדין לבית המשפט העליון, נדחה.

· ע"פ 5953/15 **שוהאנה נ' מדינת ישראל** (31.12.15) נדון עינינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת שוהה בלתי חוקי שלא כדין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על גזר הדין לבית המשפט העליון, נדחה.

· ע"פ 4894/13 **סלע נ' מדינת ישראל** (23.01.14) אושר מתחם של 6 עד 24 חודשי מאסר במקרה של נאשם שנהג בשכרות, פרץ מחסום וברח בנסיעה מהירה.

· ת"פ (מחוזי-ים) 57462-12-14 **מדינת ישראל נ' אלחטיב** (30.03.16) נקבע מתחם של 12 עד 36 חודשי מאסר במקרה של נאשם שברח בנסיעה מהירה משוטר שסימן לו לעצור לאחר שהנאשם נקלט נוסע במהירות גבוהה.

15. בדומה, גם עתירת המאשימה לחילוט הרכב בו נהג הנאשם באישום השני - מבלי להתייחס לשאלת הבעלות ברכב - אינה עולה כלל בקנה אחד עם ההלכות בעניין זה. כאמור, באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת כשגובה המהירות לא הוברר, וחצה צומת ברמזור אדום ובעבירה של הפרעה לשוטר בשל הימלטותו מהשוטרים. המבחן לעניין החילוט של רכב הוא מבחן הזיקה בין העבירה לבין הרכב (ראו למשל: ע"פ 1000/15 **אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל** (3.07.15). בהתאם לכך, בית המשפט מורה לא פעם על חילוט כלי רכב במסגרת הטלת עונשים על עבריינים שביצעו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (ראו למשל: ע"פ 8970/15 **עיסא נ' מדינת ישראל** (7.11.16); ע"פ 8547/15 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (5.06.16)). דא עקא, שהנאשם זוכה מעבירה של

סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה באישום זה, ונדמה כי המאשימה בטיעוניה התעלמה מעובדה זו וטענה על יסוד עמדתה כי הנאשם ביצע עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה גם באישום זה. בפועל, העבירות שביצע הנאשם ברכב שחילוטו מבוקש, הן נסיעה במהירות העולה על המותר ומעבר צומת באור אדום. אלו על אף חומרתן אינן מצדיקות את חילוט הרכב, ולו בשל חוסר המידתיות בין שווי הרכב לעונש הכספי שראוי להשית על הנאשם בגין עבירות התעבורה שביצע באישום השני. שוויו המדויק של הרכב לא הוברר, אך מתוך כתב האישום עולה כי מדובר ברכב מסוג מרצדס שמספר הרישוי שלו כולל 8 ספרות, ודי בכך כדי ללמד על חוסר המידתיות האמורה.

מכאן לנאשם.

16. הנאשם יליד 1972, כיום בן 50. לנאשם עבר פלילי לא מבוטל. הוא הורשע 14 פעמים, בין היתר בעבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע, גניבה, איומים, גידול שימוש והחזקה של סמים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת נכס החשוד כגנוב, קשירת קשר לביצוע פשע, היזק לרכוש במזיד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר והחזקת שטר כסף מזויף. הוא נדון לתקופות מאסר שונות לא קצרות, הארוכה שבהן הייתה של 58 חודשים. גם גיליון ההרשעות שלו בעבירות תעבורה ארוך ומכביד. הוא כולל 54 עבירות תעבורה, ביניהן גם עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה. אימת הדין היא אפוא מהנאשם והלאה, ואין בעונשים הרבים שהושתו עליו כדי להרתיעו. זלזולו בחייהם של אחרים ניכר מתוך התנהגותו הפרועה בכביש.

17. בדבריו בפני בית המשפט הוא ציין כי כיום הוא "אדם אחר" ולאחר מאסרו האחרון הוא שינה אורחותיו. ואולם, מדובר בדברים בעלמא שקשה לתת להם משקל. הנאשם אף לא ראה לנכון להביע חרטה כלשהי על מעשיו.

18. בשים לב לאמור, ברי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם. פשיטא כי אין מקום להורות כי הוא ירצה את עונשו בחופף לעונש שריצה במסגרת ת"פ (י-ם) 61807-01-22.

אשר על כן אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו החל מיום סיום המאסר שהושת על הנאשם בת"פ (י-ם) 61807-01-22.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. פסילה בפועל מלהחזיק ו/או לנהוג ו/או לקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.
- ה. קנס בסך של 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם עד ליום 1.12.22.

הרכב יושב לבעליו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ג, 26 אוקטובר 2022, במעמד המתייצבים.